

Estimem i servim la vida

Els delegats diocesans de Família i Vida de les diòcesis amb seu a Catalunya, fidels a l'encàrrec que hem rebut dels nostres bisbes, volem fer arribar la nostra veu a tot el qui vulgui escoltar, especialment als que tenen especial responsabilitat en l'àmbit educatiu.

Considerem imprescindible viure la vida com un do, assaborint la joia de tenir-la i estimant-la plenament com el més gran que hom posseeix i l'expressió màxima del patrimoni humà. És per aquest motiu que l'Església ofereix i fa tot el possible per donar el seu recolzament als qui pateixen per qualsevol causa, ja sigui física, social, psíquica o espiritual, als més indefensos, incapaços de cercar el seu propi bé per ells mateixos, i a aquells que el nostre model social ha marginat o rebutjat, tot acollint-los i oferint-los l'ajut que pugui haver a les nostres mans. Per això ens proposem afavorir la cultura de la vida amb tots els mitjans que tinguem a l'abast.

Ens sentim profundament preocupats davant la successió de fets relacionats amb la valoració de la vida, la manca de sentit de la sexualitat i de l'amor, l'allau d'atacs encoberts a la família, el seu concepte i la seva estructura, el trencament de la convivència social,... que afecten a la nostra societat i al conjunt de persones que hi formen part. Ens preocupen, i alhora ens interpel·len, pel que suposen de canvi d'hàbits i comportaments, tant personals com socials, àdhuc de mentalitat, portant-les a desenvolupar pautes de conducta que, fins i tot moltes d'elles, esdevenen contràries als propis interessos intrínsecs de l'ésser humà, i afecten la pròpia autoestima i les relacions de cadascú amb els altres i amb el conjunt de la societat.

Aquesta desestructuració de l'individu i de la societat s'agreuja pel materialisme vinculat al consum desordenat, i s'ha vist esperonat per l'hedonisme, el culte a l'ego i al propi cos, l'abandó i la comoditat, per manifestar-se definitivament amb el nihilisme, el relativisme i d'altres ideologies pròpies de la postmodernitat.

Hem de superar, i proposem a tots fer un camí conjunt de renovació en aquest sentit, la intromissió en la formació dels fills per entitats alienes a la família, les quals no poden usurpar el seu dret a educar-los, el problema que suposa l'existència de lleis i pautes de comportament contràries a la naturalesa humana, i la tendència creixent a la dissolució de l'individu en pràctiques que l'allunyen de la seva identitat com a persona.

En conseqüència ens proposem fomentar l'educació afectiva i sexual per poder viure l'amor, ajudar les parelles joves a descobrir el valor del matrimoni i la família, i esperonar les famílies a viure des de l'espiritualitat i l'autenticitat relacional i afectiva al si de les seves llars. Així mateix copsem la necessitat de donar a conèixer i expandir la cultura de la vida des de la convicció de que *l'Església ha d'estar al servei de la vida perquè l'estima*.

Els Delegats diocesans de Família i Vida de les diòcesis amb seu a Catalunya.

Sant Feliu de Llobregat, 25 de març de 2010